

HEMEL OP AARDE

Lieve Moeder Aarde,

Er zijn mensen onder ons die de aarde bewandelen op zoek naar een beloofd land, zich niet realiserend dat u de wonderbaarlijke plaats bent waar we ons hele leven al naar op zoek zijn. U bent al een prachtig en mooi Koninkrijk der Hemel - de mooiste planeet in het zonnestelsel; de mooiste plek in de hemel. U bent het Zuivere Land waar ontelbare boeddha's en bodhisattva's uit het verleden zich manifesteerden, verlichting realiseerden en de Dharma onderwezen.

Ik hoef me geen Zuiver Land van de Boeddha in het westen voor te stellen of een Koninkrijk van God daarboven waar ik heen zal gaan als ik sterf. De hemel is hier op aarde. Het Koninkrijk van God is hier en nu. Ik hoef niet te sterven om in het Koninkrijk van God te zijn. In feite moet ik heel erg levend zijn. Ik kan het Koninkrijk van God met elke stap aanraken. Wanneer ik het huidige moment diep aanraak in de historische dimensie, raak ik het koninkrijk aan; ik raak het zuivere land aan; ik raak het ultieme aan; en ik raak de eeuwigheid aan. In diep contact met de aarde en de wonderen van het leven, raak ik mijn ware aard aan. De prachtige orchideeënbloem, de zonnestraal en zelfs mijn eigen wonderbaarlijke lichaam - als zij niet behoren tot het Koninkrijk van God, wat dan wel? Als ik de aarde diep overdenk, of het nu een zwevende wolk is of een vallend blad, kan ik de werkelijkheid van geen-geboorte en geen-dood zien. Met u, lieve Moeder, worden we de eeuwigheid binnengedragen. We zijn nooit geboren en we zullen nooit sterven. Als we ons dat eenmaal gerealiseerd hebben, kunnen we het leven ten volle waarderen en genieten, niet langer bang voor veroudering of dood, niet langer gevangen in complexen over onszelf, noch verlangend dat de dingen anders zouden zijn dan ze zijn. We zijn al, en we hebben al, wat we zoeken.

Het Koninkrijk der Hemelen bestaat niet buiten ons, maar in ons eigen hart. Of we het Koninkrijk van God al dan niet bij elke stap kunnen aanraken, hangt af van onze manier van kijken, onze manier van luisteren, onze manier van lopen. Als mijn geest kalm en vredig is, wordt de grond waarop ik loop een paradijs.

Er zijn mensen die zeggen dat er in hun hemel geen lijden is. Maar als er geen lijden is, hoe kan er dan geluk zijn? We hebben compost nodig om bloemen te laten groeien, en modder om lotussen te laten groeien. We hebben moeilijkheden nodig om tot inzichten daarover te komen; verlichting is altijd verlichting over iets.

Lieve Moeder, ik beloof deze manier van kijken te cultiveren. Ik beloof te genieten van de beoefening van het vredig verblijven met mindfulness in het hier en nu, zodat ik dag en nacht het zuivere land, het Koninkrijk van God, kan aanraken. Ik beloof dat ik met elke stap de eeuwigheid zal aanraken. Met elke stap zal ik de hemel hier op aarde aanraken.



<https://www.aandacht.net/>

info@aandacht.net